

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

I. Informacje ogólne

Temat: Taniec narodowy

Grupa wiekowa: Szkoła podstawowa - nauczanie początkowe

Czas zakładany/rzeczywisty: 2 godziny

Miejsce przeprowadzenia zajęć: Fundacja Dobrej Edukacji Maximilianum, ul. Wilcza, Warszawa

II. Cele zajęć

Cel ogólny zajęć: Zaznajomienie dzieci z podstawami tańców narodowych ze szczególnym uwzględnieniem Krakowiaka

Cele szczegółowe:

- Doskonalenie kroku podstawowego Krakowiaka w parach i indywidualnie,
- Nauka wybranych kroków ozdobnych i figur tanecznych w Krakowiaku,
- Doskonalenie wybranych elementów Krakowiaka w układach zespołowych
- Przekazanie treści patriotycznych przez poznanie cech i charakteru Krakowiaka jako jednego z pięciu polskich tańców narodowych
- Doskonalenie koordynacji wzrokowo – słuchowo – ruchowej
- Wzmacnianie mięśni odpowiedzialnych za prawidłową sylwetkę pod czas

tańca

- Poznanie figur podstawowych
- Nauka umiejętnego łączenia ruchu z muzyką.

III. Metody i techniki pracy

- metoda naśladowcza

IV. Materiały i narzędzia

- odtwarzacz muzyczny
- płyta z muzyką

V. Przebieg zajęć

1. Część organizacyjno - porządkowa

Zbiórka, powitanie. Podanie tematu lekcji, celów i zadań.

Podanie ogólnych informacji o tańcach narodowych, z uwzględnieniem elementu patriotycznego (taniec jednym z wielu elementów ukazujących bogactwo obyczajów polskich w świecie).

2. Zabawa orientacyjna.

Trucht po którym następuje odszukanie właściwego miejsca. Nauczyciel wyznacza pole (prostokąt lub kwadrat) do ilości ćwiczących i oznacza go liniami końcowymi. Każdą z 4 linii końcowych nazywa jednym z tańców narodowych: Kujawiak, Polonez, Oberek, Mazur lub Krakowiak. Na sygnał podany przez nauczyciela dzieci biegną w rozsypce wewnątrz pola, kiedy nauczyciel głośno wymieni jeden z tańców wszystkie dzieci jak najszybciej muszą znaleźć się na odpowiadającej temu

tańcu linii, przodem do pola kwadratu. Dziecko, które przybędzie jako ostatnie musi się „po krakowsku” wszystkim ukłonić. Miejsca przybiegnięcia dzieci mogą też być oznaczone kartkami w 4 rogach sali.

3. Część główna – Nauka kroku podstawowego „cwał bokiem” (odstawno dostawnego), zeskoku obunóż, obrotu wokół własnej osi, przytupnięcia na 3 i 4. W przedtackie na „i” wznos na palce i zapoczątkowanie odstawienia nogi kierunkowej. Na „raz” wykonujemy krok do boku nogą w kierunku tańca z jednoczesnym odbiciem się z drugiej nogi.

Ćwiczenie cwału z zeskokiem na dwie nogi. (w 4 taktach i w 8 taktach) w lewo i w prawo. Po opanowaniu w/w elementów z rękoma opartymi na biodrach przechodzimy do nauki przedmachów ramienia bliższego kierunkowi tańca w pierwszym taktach i ułożeniu go z powrotem na biodrze w 4 i w 8 taktach. Po opanowaniu cwału po linii prostej i po okręgu możemy ćwiczyć obroty wokół własnej osi krokiem „lajkonikowym” (z wysokim unoszeniem kolan w podskokach. Po 1 taktach płaskiego cwału „raz i dwa” przytupnięcie w drugim taktach na „3 i 4”. Ćwiczenia wykonujemy najpierw bez podskoku wolno dosuwając nogi. Ćwiczymy tylko 1 takt czyli 2 „cwały” Potem z podskokiem zwiększając liczbę taktów (4 potem 8). Ćwiczymy najpierw w ustawieniu przodem do nauczyciela po linii prostej, potem po okręgu przodem do środka koła. Najpierw bez trzymania następnie chwytając się za dłonie.

4. Część końcowa – zabawa uspokajająca

Dzieci siedzą w kole z opuszczonymi główkami, jedno z nich miauczy cichutko, podczas gdy inne (wyznaczone przez nauczyciela) stara się go znaleźć. Pozostałe dzieci zachowują się bardzo cichutko. Każde dziecko, które dało się odnaleźć mówi nazwę jednego z polskich tańców narodowych. Zabawa powinna się skończyć kiedy zostanie odszukanych 5 dzieci. Jeżeli osoba szukająca źle wskaże „kotka” przytupuje

nogami krokiem Krakowiaka „na trzy i cztery”